

Men du fick mycket stöttning också?

Jag fick otroligt mycket stöttning från alla håll. Men det jobbigaste med nästan alltihopa var att Fagerstaposten skrev en artikel om det. De ringde upp mig när jag åkte från Tolmin i Slovenien och vi skulle flyga hem. Han var sådär journalistdryg och vill ha en kommentar på det som hade hänt. Jag sa att jag inte orkade prata om det, att vi kanske kunde ta det senare? Dagen därpå var det ändå i tidningen, då kände jag att jag inte ens kunde ha en fristad hemma. Man måste verkligen tänka sig för innan man skriver saker på nätet, men det där kändes bara som en hämnd. Hon var gitarrtekniker åt Sick Of It All och jag trampade på hennes tår där och det fixade inte hon. Det känns i alla fall så. Jag hade blåmärken över hela överkroppen och fick mig en käftsmäll efteråt, när jag skulle gå av scenen.

Hur tror du att det kommer att bli framöver, kommer ni kunna spela på samma festivaler?

Vi har sagt nej, vi skulle ha spelat i Hamburg nu i sommar på en festival där de också spelade men jag vill inte åka dit och må dåligt.

Vi får väl lämna det nu, ni har ju spelat väldigt mycket utomlands, var trivs ni bäst?

Det finns ju olika bäst men i Australien, framför allt nu på senare tid har det varit så jävla bra. Sen var vi kanske där lite för mycket i slutet av 90-talet då blev det inte samma stora grej. På senare tid gjorde vi en egen turné där och spelade på mindre klubbar. Vi sålde ut varenda spelning. Sen åkte vi dit med Pennywise och spelade 25 minuter klockan 19 på kvällen, sen spelade Strung Out och Pennywise, det var en lyxturné. Sen var vi där igen i höstas när vi släppte Seventh Wave och då spelade vi på lite större ställen.

NOFX gjorde ju den här turnédokumentärserien Backstage Passport, den turnén var ju helt galen, har ni varit med om några sådana grejer?

Vi har ju blivit bestulna några gånger. I Brasilien blev vi av med både gitarrer och trummor, det var lite jobbigt. 2000 spelade vi i Argentina,

då var det folk som stormade stället vi spelade på. Det bara vällde in kanske 200 personer, sen blev det slagsmål i publiken och vi visste inte vad vi skulle göra. Vi är ju inte på den nivån som NOFX, det blir inte lika stort. Det roligaste är ändå att vi åker runt utan ett crew, vi är ändå ett band som turnerar i hela världen och kommer till ganska stora spelningar och vi har bara med våra instrument och två resväskor. Sen har det hänt att flygbolagen tappat bort våra grejer, vi kom till både Hellfest och Graaspop 2019 som är två stora festivaler där vi inte hade någon utrustning.

Hur ser ni på framtiden då, både långsiktigt och kortsiktigt?

Kortsiktigt gör vi lite festivaler ute i Europa nu i sommar, sen åker vi till Japan i september och sen blir det lite fler festivaler. Vi hoppas att kunna komma till Sydamerika i december. Sen får vi se vad som händer.

Du fyller ju jämnt snart, så du har ju varit med nästan under hela punken. Det måste väl vara rätt kul att titta tillbaka och se hela utvecklingen?

Jag är jätteglad att jag var med under första halvan av 80-talet och upptäckte de här postpunkbanden. Jag lyssnade mycket mer på postpunk och new wave då. Visst blev det väl en del Sex Pistols, Buzzcocks och Dead Kennedys också, men inte Sham 69, Exploited och sånt. Men det är kul som fan, framför allt att jag såg The Birthday Party i London 1982 med en ung Nick Cave.

Jag börjar känna mig nöjd, om inte du har något mer att säga?

Nej, jo, men, det var längesen jag gjorde en intervju på svenska. Vi har ju inget management som sköter sånt åt oss. Jag tycker i alla fall att det är kul fortfarande, det är väl det som är A och O med det här. Att åka runt och få göra det här är en ynnest som ta mig fan inte går av för hackor. När jag var 29 och hoppade in i bandet kände jag att, det kan väl vara kul att stå i en replokal någon gång i veckan. Sen sa det bara pang! Vi spelade in No Straight Angels våren 1994, sen var det bara kört. Vi fick sådan otrolig respons.